

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-60/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Radmile Bolanča Vuković, članica vijeća te sudske savjetnice Jelene Maltar Benjak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Opatija, OIB: 99455464348, Maršala Tita 3, Opatija, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, OIB:68011638990, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, uz sudjelovanje zainteresirane osobe AB, OIB: [osobni identifikacijski broj], [adresa], zastupan po opunomoćeniku Filipu Liscu, odvjetniku u Opatiji, Stubište Lipovica 3, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. svibnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/24-01/501, URBROJ: 401-01/06-25-7 od 14. veljače 2025.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, poništeno je rješenje Grada Opatije, KLASA: UP/I-008-01/24-01/2, URBROJ: 2170-12-04-03/1-24-2 od 2. svibnja 2024. godine, u dijelu u kojem je u cijelosti odbijen zahtjev za pristup informacijama AB od 20. rujna 2023. Točkom 2. izreke rješenja djelomično se odobrava AB pristup zahtjevu za kupnju stana ZB-B podnesenom Fondu Stambeno-komunalne djelatnosti Opatija od 13. ožujka 1992. godine, na način da se na istom prekriju/zacrne podaci o jedinstvenim matičnim brojevima osoba navedenim pod točkom 1.a i 1.b. Točkom 3. izreke rješenja nalaže se Gradu Opatiji da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja postupi po točki 2. izreke ovog rješenja. U točki 4. izreke rješenja odbija se žalba AB u preostalom dijelu, kao neosnovana.
2. U tužbi tužitelj u bitnome ponavlja postupak od zahtjeva za pristup informacijama i donesenog rješenja te ističe da je pogrešno utvrđenje tuženika da se predmetni zahtjev ima riješiti primjenom članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama jer podnositelj zahtjeva nije tražio informacije o tome kako je jedinica lokalne samouprave raspolagala sredstvima iz svog proračuna već je zatražena dokumentacija koja je prethodila sklapanju ugovora o prodaji stana na kojem postoji

stanarsko prava. Navodi da zahtjev za otkup stana sadrži osobne podatke fizičke osoba koja ga je podnijela pa ne bi trebao biti dostupan svima već samo onima koji imaju pravni interes. Ističe da je proveo test razmjernosti i javnog interesa i ocijenio da u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje u odnosu na javni interes. Smatra da u konkretnom slučaju postoji isključivo privatni interes podnositelja zahtjeva odnosno i opravdana sumnja da bi protiv podnositeljice zahtjeva za okup stana pokrenuo postupak utvrđivanja bračne stečevine te da je podnositelju predmetnog zahtjeva pristup traženoj informaciji utvrđen prema Zakonu o parničnom postupku. Predlaže poništiti rješenje tuženika od 14. veljače 2025.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da ostaje kod odluke iz razloga obrazloženja iste. Navodi u bitnome da podnositelj zahtjeva nije zatražio uvid u cjelokupni spis predmeta već jedan akt koji predstavlja informaciju iz članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Odlučeno je da je moguće odobriti pristup informacijama primjenom članka 15. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da je u žalbenom postupku utvrdio da je predmetna informacija vezana za raspolaganje imovinom tužitelja na temelju kojeg ostvaruje prihode. U vezi primjene članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ističe upravno-sudsku praksu odnosno da se vezano za raspolaganje sredstvima tijela javne vlasti isto odnosi i na raspolaganje imovinom koja je ranije bila u vlasništvu tijela javne vlasti koja se mogla otkupiti prema posebnim propisima uz ispunjenje određenih uvjeta. Smatra da je u konkretnom slučaju riječ o prodaji stana jedinice lokalne samouprave na kojem je postojalo stanarsko pravo pa je jasno da zahtjev za kupnju stana predstavlja informaciju iz navedenog članka 16. stavka 3. Zakona i poziva se na ovosudnu presudu, poslovni broj: UsII-408/20-6 od 28. siječnja 2021. U vezi pozivanja tužitelja na dostupnost informacija prema posebnim propisima odnosno dobivanje tražene informacije u sudskom postupku ističe da je to paušalna pretpostavka o mogućim sudskim postupcima. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da je tužba neosnovana i predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Ističe da tužitelj ponavlja navode iz cjelokupnog postupka povodom zahtjeva za pristup informaciji. Navodi da je ranijim rješenjem Povjerenika za informiranje od 18. travnja 2024. naloženo tužitelju da u ponovnom postupku riješi zahtjev sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama te da u ponovnom postupku tužitelj odbija zahtjev za pristup informacijama od 20. rujna 2023. koji se odnosi na dostavu preslike zahtjeva za otkup stana ZB-B vezan za Ugovor broj 1223/93 u vlasništvu Grada Opatije. Ističe da pogrešno tužitelj navodi da je proveo test razmjernosti i javnog interesa jer je tuženik obrazložio da iz podataka spisa proizlazi da test nije proveden već ga je proveo tuženik. Smatra neosnovanim pozivanje tužitelja na nedostatak javnog interesa jer u tužbi definiciju javnih sredstava tumači samo s poreznog aspekta. Navodi da sukladno članku 18. stavku 4. Zakona o pravu na pristup informacijama podnositelji nisu u obvezi navesti svrhu te se svrha u koju će podnositelj koristiti informaciju ne ispituje prilikom odlučivanja o osnovanosti zahtjeva. Ponavlja da predlaže odbiti tužbeni zahtjev te potražuje trošak sastava odgovor na tužbu sa zakonskim zateznim kamatama.

5. Tužitelju je dostavljen odgovor tuženika i zainteresirane osobe na tužbu na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24.-ZUS).

6. Tužitelj u očitovanju na odgovor tuženika navodi u bitnome da tuženik pogrešno tumači članak 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. U vezi pozivanja tuženika u odgovoru na tužbu na ovosudnu presudu poslovni broj: UsII-408/20 smatra

da se ta odluka ne može primijeniti u konkretnom slučaju. Ponavlja da je naveo da u konkretnom slučaju postoji isključivo privatni interes podnositelja zahtjeva a podnositelj može tražene dokaze pribaviti prema pravilima posebnog propisa u postupku utvrđivanja bračne stečevine koji se provodi ili će se provoditi. Ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema podacima spisa predmeta i obrazloženju osporavanog rješenja tuženika, rješenjem Grada Opatije od 2. svibnja 2024. odbijen je zahtjev za pristup informacijama od 20. rujna 2023. upućen Gradu Opatiji od korisnika prava AB koji se odnosi na dostavu preslike zahtjeva za otkup stana podnositeljice ZB-B vezan za Ugovor broj 1222/93 o prodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo od 9. prosinca 1993 zaključenog između Grada Opatije kao prodavatelja i ZB-B kao kupca. Zahtjev je odbijen na temelju članka 15. stavka 2. točaka 4. i 7. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22.-ZoPPI), jer da je tražena informacija zaštićena propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka kao i u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom. Obrazloženo je da u ovom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje u odnosu na javni interes, u konkretnom slučaju ne postoji javni interes već isključivo privatni interes podnositelja zahtjeva kako bi se utvrdilo da li stan koji je predmet kupoprodaje predstavlja bračnu stečevinu obzirom da je podnositelj zahtjeva zakonski nasljednik pokojnog AB koji je bio u braku s ZB-B.

9. Tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja navodi među ostalim da je rješenje javnopravnog tijela doneseno bez da je prethodno u odnosu na ograničenje pristupa informacijama proveden test razmjernosti javnog interesa, te je test proveden u žalbenom postupku. Tuženik se poziva na članak 15. stavak 2 točku 4, članak 16. stavak 1. i stavak 3. ZoPPPI-u i članke 4. i 39. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46 EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) te zaključuje, u odnosu na predmetnu informaciju koja predstavlja pojedinačni akt iz postupka otkupa stana u vlasništvu jedinice lokalne samouprave od strane fizičke osobe, da se radi o informaciji koja je nastala u postupku raspolaganja imovinom javnopravnog tijela te u tom slučaju neće doći do povrede osobnih podataka fizičkih osoba navedenih u zatraženom zahtjevu ako se daju njihova imena i prezimena te vlastoručni potpis podnositeljice zahtjeva jer bi navedene informacije radi transparentnosti rada tijela javne vlasti trebale biti svima dostupne. Naime, za predmetni postupak otkupa stana u zahtjevu za kupnju bilo je nužno navesti tko su stanari stana koji žele kupiti od javnopravnog tijela stan jer se radilo o osobama koje su s osnove svog stanarskog prava jedine i mogle podnijeti takav zahtjev. Osim toga razmatranjem propisa koji je vezano za otkup društvenih stanova bio na snazi u vrijeme podnošenja predmetnog zahtjeva za kupnju stana, Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo („Narodne novine“ 27/91. i 33/91.) u slučaju podnošenja zahtjeva za kupnju stana u svojstvu stanara u stanu na kojem postoji stanarsko pravo moralo se isto i dokazati. Stoga tuženik zaključuje da se u konkretnom slučaju određeni podaci iz predmetnog zahtjeva mogu učiniti dostupnima.

10. U odnosu na podatak o JMBG-u fizičke osobe, ne prevladava javni interes već potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. ZoPPI-a, pa je

sukladno članku 15. stavku 5. ZoPPI-a trebalo prekriti navedene podatke i odbiti zahtjev u tom dijelu.

11. Obrazloženje rješenja tuženika u ovom predmetu sukladno je ovosudnoj praksi u istovrsnim predmetima traženja informacija koje se odnose na raspolaganja javnim sredstvima.

12. Oспоравано rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21.) pa ovaj Sud nije našao osnove rješenja tuženika ocijeniti nezakonitim.

13. O zahtjevu zainteresirane osobe za naknadu troška odgovora na tužbu odlučeno je na temelju članka 144. stavka 1. ZUS-a.

14. Slijedom navedenog je, na temelju članka 116. stavka 1. i članaka 144. stavka 1. i 147. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 21. svibnja 2025.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić, v.r.